אנשים

„סיסמת הבחירות של המערך בתל־אביב:
תנו לגבר גולדסטאר ואת העיר לרבינוביץ!"

■ במיסגרת מסע הבחירות של ראש עיריית תל־אביב, **יהושע רבינוביץ'**, נערכים אנשיו להדוף את מיתקפתו של מועמד גח"ל לראשות העיר, אלוף (מיל.) **שלמה** (צ'יץ') **להט.** שורה ארוכה של פלקטים, סיסמאות וסרטים, מופקים עתה תוך מאמץ לבטל את האיום של צ'יץ' על כסאו של רבינוביץ'. בין השאר הוחלט להכין סירטון קצר לטלוויזיה, בנוסח סרט פירסומת מסחרי, שסיסמתו תהיה: „תנו לבר גולדסטאר — אבל את ראשות העיר תנו לרבינוביץ'". לצורך הפקת הסירטון ביקשו המפיקים לצלם את צ'יץ' כשהוא לוגם מתוך בקבוק בירה. מה עשו? שלחו צלם למסיבה שערך גח"ל בהשתתפותו של צ'יץ'. בעוד הצלם מכוון את מצלמתו אל מול האלוף, התחזה עוזרו כמלצר, הציב בקבוק בירה ליד צ'יץ'. מבלי לשים לב לבקבוק הרחיק אותו צ'יץ' מעליו בתנועה אוטומטית. הלך עוזר הצלם והחזיר שוב את הבקבוק למקומו, בטווח נגיעת יד מצ'יץ'. ושוב הרחיק להט את הבקבוק. התוכנית נכשלה. הסתבר שהגבר צ'יץ' פשוט אינו להוט אחרי בירה.

■ אגב, צ'יץ' עצמו זכה השבוע בהצלחה קצת יותר גדולה אצל חתיכות תל־אביב, מאיר, ניצבת ריקה ליד פתח המכון, כששומרי־ראשה של גולדה מסתודדים בפתח. אורי הנפעם מיהר אל שומרי הראש והציף אותם בשאלות: „מתי זה קרה? מתי היא קיבלה את ההתקף?" שומרי־ראשה של גולדה חייכו לעברו: „אתה יכול לסמוך על הלב של גולדה." רק אז נזכיר אורי דן כי **יגאל אלון** מאושפז במכון הלב, הבין כי גולדה באה בסך הכל לביקור חולים אצל סגנה.

■ חברי־הכנסת **יוחנן כ־דר** ו**אברהם עופר** נראו השבוע מסתודדים באחת הפינות בכנסת. אמר על כך ח"כ המערך (רפ"י־לשעבר) **מרדכי בן־פורת**: „כשאני רואה את בדר ועופר ביחד, אני מכניס את שתי הידיים לכיסים."

■ אחד המישחקים בכנסת הוא להדביק מלים לראשי־התיבות של המיפלגות השונות. השבוע נמצא מישהו שמצא את פשר ראשי־התיבות ע"מ: „עתירי ממון". היה זה רמז למצבם הכלכלי של שני ראשי הרשימה: ח"כ **יגאל הורביץ**, שהוא בעל המחלבות המאוחדות ומיפעלים נוספים, וח"כ **זלמן שיבק**, שהוא מנהל בנק וחתנו של איל־הכספים **מרדכי מאיר**.

■ אחרי שאורי אבנרי פתח בהסתערות על הצעת־חוק של ח"כ **מרדכי תורג'מן**. הסיבה: מרקו נושא בכיסו תעודה, כתובה בכתב־ידו של חוקר תולדות ארץ־ישראל, הסופר **שי־**

אבי עופרים

בעלה ומלווה הקבוע לשעבר של אסתר עופרת מאסתר. תחילה הדריך זמרי פופ במינכן, אולם לאחרונה הרכיב לעצמו צמד, בו הוא מופיע בחברת הזמר הגרמני וינטר. שם הצמד: אבי ווינטר. כמה משירי־הם, כבר הפכו ללהיטים. השבוע עומד אבי להגיע עם ווינטר לסיבוב בארץ, יחד עם להקה.

אשר בשבוע שעבר בעת ש־סייר בחופי תל־אביב (**העיר הזה 1871**), בסיור שערך השבוע במרכז תל־אביב פגש בחתיכה בלונדית. צ'יץ' ניגש אליה, הציג את עצמו ושאל אם תהיה מוכנה לבחור בו. הבלונדית השיבה: „זה בטוח, אבל אם לא איכפת לך, הייתי מעוניינת לקבל גם את הכתובת שלך..." צ'יץ' חייך אבל סרב באדיבות למסור את כתובתו. השאלה עכשיו היא אם זה יעלה לו בקול.

■ כתב מעריב **אורי דן**, היה בטוח כי השיג את הסקופ של חייו. היה זה כאשר ביקר ידיד המאושפז בבית־חולים תל־השומר. כאשר עבר על פני מכון־הלב של בית־החולים, הבחין במכונית השרד הממשלתית של ראש־הממשלה **גולדה** החוק של מישרד־התחבורה, הבא לשלול אוטומטית את רישיון־הנהיגה של כל מי שהורשע בעבירת־סמים (גם מבלי שהשתמש בסמים בעצמו). הצטרפו אחרים למערכה. כך אמר השבוע השופט **שלמה לוינברג** בוועדת־הכלכלה של הכנסת, בהתנגדו לנוסח הצעת־החוק: „עוד מעט יישללו את רישיון־הנהיגה שלי מפני שאני מחזיק אצלי תמיד כדורי־הרגעה!"

■ סיפור משעשע המתהלך בצה"ל: רב־אלוף דויד („דדו") אלעזר אירח שני גנרלים מן המיזרח הרחוק, וסייר עימם בארץ. כשהראה להם בגאווה נוף מרהיב בדרום, שאל אחד מהשניים: „כל האדמות האלה הם שלך?" דדו השיב שאין לו אדמות. למראה מיקבץ של בתי־חרושת שאל השני: „כל המיפעלים האלה הם שלך?" דדו השיב שאין לו בתי־חרושת. „אז ממה אתה חי?" שאלו השניים במקהלה. דדו השיב שהוא חי מהמשכורת שלו. השניים פרצו בצחוק רועם, בהאמינם ששמעו בדיחה טובה.

■ דוגמא אופיינית לשיטת גיוס הכספים והתרומות שלו, נתן שר־האוצר **פנחס ספיר** כאשר הזדמן לאחרונה למסעדת מלון סמואל בתל־אביב, שם הוא נוהג לסעוד בעת שהותו בתל־אביב. ספיר ישב בחברת הרמטכ"ל דוד („דדו") אלעזר, כאשר הבחין לפתע באיש העסקים הישראלי הצעיר, **אבנר תומר**, שנוסף לחברות הפיננסיות שלו הוא גם בעל מלון מלכת־שבא באילת. „בוא הנה תומר!" קרא ספיר לאבנר. תומר התיצב ואז ערך לו ספיר היכרות עם הרמטכ"ל. בו במקום שאל ספיר: „נו, וכמה מכשירי טלוויזיה אתה תורם עכשיו לצה"ל?" תומר חשב לרגע, ערך חשבון מהיר ולבסוף הודיע: „עשרים וחמישה מכשירים." אבל ספיר לא היסתפק בכך. „וכמה מכשירים תתרום אם אני אשחרר אותם ממסקניה?" תומר הבטיח אז לתרום חמישים מכשירי טלוויזיה למחרת בבוקר כבר צילצלה מזכירה שביקשה מתומר לאשר את ההתחייבות שנתן לספיר באותה פגישה. תומר עמד כמובן בהבטחתו.

■ פחות מאושר היה שר־השיכון **זאב שרף**, שגילה בוקר אחד, כי מכונית השרד הממשלתית שלו, שחנתה ליד ביתו בשכונת קטמון בירושלים, נגנבה במשך הלילה. הגנבים האלמונים לא ידעו כי המכונית שייכת לשר, אחרת ספק אם היו גונבים אותה. בעת שנגנבה נשאה המכונית עליה מספר אזרחי: 186־342.

■ יותר ויותר מאנשי הבוהמה הישראלית מבקשים לאחרונה את ברכתו של האמרגן קבל פדיון, ומתנות הברכה שלו הן מן השמים ואשרי מי שיזכה להן. ובאתי על החתום — שלמה יוסף שבא".

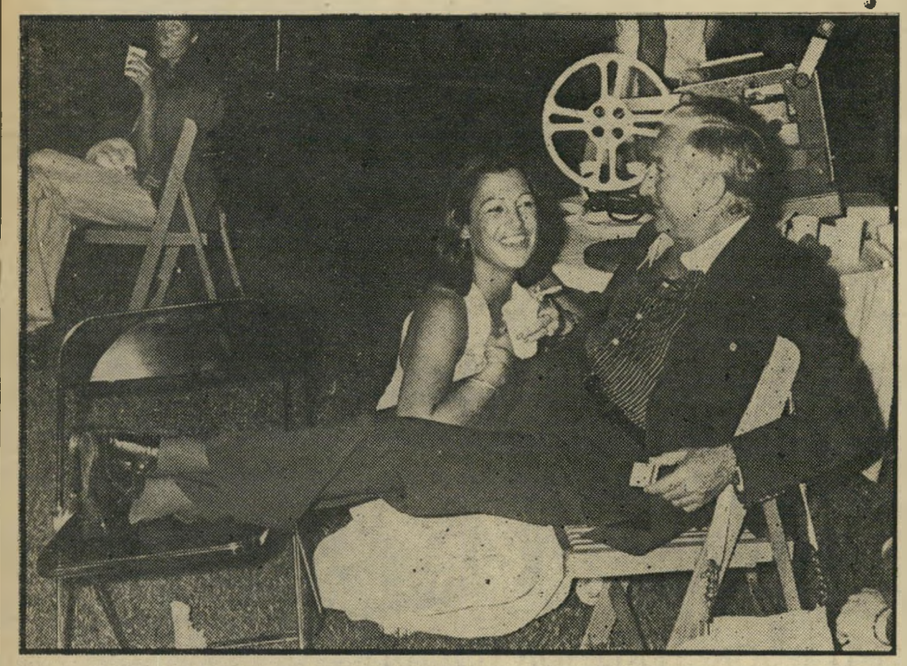

משולם ריקלים

הישראלי שירד לארצות־הברית במלחמת העצמאות הפך שם למיליונר ואיל־עסקים בקנה־מידה בינלאומי, מבלה עתה בישראל את חופשת הקיץ שלו, כשהוא מופיע בתלבושת חריגה — אפילו בחום הלוהט הוא לובש חליפה. ריקלים נראה בחברתה של דיילת אל־על היפהפיה שרה רמון. כאשר הבחין בצלם **העולם הזה** שצילם אותו, קרא לעברו: „אם תמונה זו תתפרסם — זה גט בטוח!" — כפי שניתן לנחש, זאת היתה הלצה כמובן.

מארל אוברון

כוכבת הקולנוע הנודעת של שנות ה־30, ששיחקה בגירסה הראשונה של הסרט **אנקת גבהים** לצידו של סר לורנס אוליבייה, חידשה את הקאריירה הקולנועית שלה בגיל 60. היא הופיעה לאחרונה בסרט בו היא משחקת תפקיד של אשה בשנות ה־50 שגבר צעיר מתאהב בה. מסתבר שהשחקן ששיחק בסרט את הגבר הצעיר התאהב במרל באמת, ושניהם עומדים להגיע בצוותא לישראל ב־10 לאוגוסט במסגרת המבצע **הצדעה לישראל** בו יגיעו לארץ עשרות כוכבי קולנוע ואישי בידור ידועים, ביניהם שמות כגרגורי פק, קרי גרנט ואליוט גולד. בתמונה נראית מרל אוברון בקטע מהסרט **המלאך השחור**.

מה שבא, המעידה עליו כי הואצל בכוח אלוהי להעניק ברכות. וזו לשון התעודה: „וזאת לעדות כי מרקו תורג'מן הוא צאצא לרבי לוי יצחק מברדיצ'ב, הרב הנודע, מאחר וסבו נשא לאשה בחברון את נינת הרבי. ובתוקף זאת ראוי הוא לתת ברכה, וברכתו מתקיימת כדין כל רבי, ורשאי הוא ל־

פסוק השבוע

● **ח"כ גח"ל יוסף קרמרמן** לשר־האוצר פנחס ספיר, בעת סיור שהשר ערך במיפעל עץ־לבוד, השייך למשפחת קרמרמן: „כבר אין אצלי אף פועל יהודי. רק ערבים וגרוזינים."